

Fent punta al coixí.

Aquest segle no ha estat un segle qual-sevol. Ha estat ple de canvis, d'invents, de progrés. Vós recordeu quan van fer la carretera de Santa Eulàlia?

Me'n recordo, sí. Abans hi havia un camí de carro. El Joanet hi passava amb la tartana, perquè feia de transportista. El dia que van inaugurar la carretera asfaltada, es va fer una gran festa. Hi vam anar amb la mestra. Portàvem el penó de filles de Maria. Va venir en Primo de Rivera i em recordo que hi havia unes noies de Can Calet de l'Ametlla i que el general se les mirava i va dir: Coño, ¡qué ojos más grandes tiene usted!, referint-se a una d'aquelles noies. Jo devia tenir tretze o catorze anys.

Ara veig, a la televisió, com s'acumulen els cotxes en els semàfors i em sembla impossible!

Us agrada mirar la televisió?

Només m'agrada veure la missa del diumenge i el futbol. Jo sóc del Barça i m'agrada veure el Messi que juga molt bé... El Guardiola ja deu estar content, ja, perquè ara guanya sempre..!

També deveu recordar quan a Santa Eulàlia hi va arribar l'electricitat.

Jo tenia divuit anys quan van instal·lar l'electricitat. Fins aleshores anàvem amb espelmes i amb llums de carburo.

I el telèfon?

Només n'hi havia a Can Turell i després a Can Vila. Havíem d'anar allà a telefonar. A Can Duran el vam posar molt aviat, el telèfon. Teníem el número set.

Vós heu vist com arribaven totes les màquines...

Sí, he vist com anaven venint totes les comoditats: la rentadora, el rentaplats, la calefacció i totes. Es viu molt bé i hi ha diners, que abans no n'hi havia. S'ha acabat això de què les dones siguin un escarràs.

La Pilar ha viscut l'arribada de l'home al Pol Sud, l'enfonsament del Titànic, el descobriment de la teoria de la relativitat d'Einstein, la concessió del sufragi femení en el Regne Unit, el descobriment de la penicil·lina, de la ràdio, del cinema sonor, de la televisió, del cinema en color, de les sulfamides, de l'ordinador d'IBM, del transistor, de la píndola anticonceptiva, del primer satèl·lit artificial, la Declaració de l'ONU sobre la Igualtat de les Dones, l'arribada de l'home a la Lluna, el naixement del primer nen proveta...

Fa molta estona que mantenim la conversa. És hora de pensar en el dinar i la Pilar sembla cansada. Vaig per plegar.

No sé si voleu explicar-me alguna cosa més.

Sí, t'haig de dir tres coses, encara:

Que vaig ser una de les primeres sòcies del Casal d'Avis. Que allà al Casal hi vaig estar molt i molt bé amb el sr. Molas i la seva senyora, que són unes grans persones i que les estimo molt i amb el sr. Tomàs, que ja és